4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิรวมถึงผู้แทนจากหน่วยงานและภาคประชาสังคม แล้วนำผลการศึกษาที่ได้นำเสนอต่อเวทีสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) เพื่อพัฒนารูปแบบให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก่อนที่จะนำรูปแบบที่ได้ไปสู่การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ที่ใช้การศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) จากประชาชนผู้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เพื่อขอรับการยืนยันรูปแบบการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมก่อนที่จะนำเสนองานวิจัยต่อสาธารณะ

5. ผลการวิจัย

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมรอบบึงบอระเพ็ดที่มีการบุกรุกและรุกคืบพื้นที่และแนวเขตของบึงบอระเพ็ดมากขึ้น ทำให้สภาพนิเวศวิทยาและสิ่งแวดล้อมรอบบึงบอระเพ็ดได้เปลี่ยนแปลงไปและเริ่มที่จะเสื่อมสภาพมากขึ้น ทั้งนี้ส่วนหนึ่งปฏิเสธไม่ได้ว่าเกิดมาจากการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยและความเจริญที่ถาโถมไปตามกาลเวลาในเรื่องดังต่อไปนี้

1. การก่อสร้างฝายน้ำล้นเพื่อยกระดับน้ำเมื่อปี 2469 ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางระบบนิเวศวิทยาภายในบึงบอระเพ็ด ทำให้ป่าไม้ที่มีอยู่เดิมยืนต้นตายและสัตว์ป่าน้อยใหญ่ที่ก่อนนั้นมีอยู่จำนวนมากในบริเวณนี้ไม่มีที่ซ่อนตัวหรือแฝงตัว สุดท้ายจึงมีการอพยพโยกย้ายไปสู่ยังแหล่งอื่นและพื้นที่อื่นที่มีความอุดมสมบูรณ์ในที่สุด

2. การสร้างประตูกั้นน้ำคลองบึงบอระเพ็ด ถือเป็นความเปลี่ยนแปลงที่เป็นอุปสรรคต่อระบบนิเวศในบึงบอระเพ็ด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงเส้นทางการเดินทางของสัตว์น้ำและปลาทุกชนิดที่อดีตสามารถที่จะเคลื่อนที่ไปมาระหว่างบึงบอระเพ็ดกับแม่น้ำสายสำคัญทั้งแม่น้ำน่าน แม่น้ำปิง และแม่น้ำเจ้าพระยา โดยเฉพาะในฤดูวางไข่หรือฤดูน้ำแดง

3. จากชุมชนเก่าแก่กระจัดกระจายอยู่รอบบึง วันนี้กลับกลายสภาพเป็นชุมชนที่มีความหนาแน่นขึ้นและมีวิถีชีวิตเป็นชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบทมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการพัฒนาและการจัดสรรทรัพยากรที่เกี่ยวเนื่องกับบึงบอระเพ็ดมีเพิ่มมากขึ้น ขณะเดียวกันในโครงการพัฒนาบางโครงการยังส่งผลกระทบกับสภาพแวดล้อมของบึงบอระเพ็ดเป็นเงาตามตัวด้วย

4. มีการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานทั้งถนนหนทางที่เชื่อมต่อกันระหว่างชุมชนแทนการสัญจรทางเรือไปตามลำคลองสาขาเหมือนเช่นที่เคยใช้ในอดีต และมีการขยายเขตปักเสาทั้งของการไฟฟ้า โทรศัพท์และระบบสื่อสารเข้าไปในทุกชุมชน ทำให้ชุมชนสามารถติดต่อสื่อสารหรือไปมาหาสู่กันง่ายขึ้นและสะดวกมากขึ้น ขณะเดียวกันก็ได้มีการถาโถมและหลั่งไหลของข้อมูลข่าวสารรวมถึงวัฒนธรรมจากแหล่งอื่นหรือถิ่นอื่น แพร่กระจายเข้าไปในชุมชนอย่างรวดเร็วและรุนแรงด้วย